

Jaselka 2004r. „Podróż w czasie”

Współczesne Jaselka to podróż w czasie, która ma podkreślić obecność Boga. Aktorzy będą grali na 2 płaszczyznach : scenki z tradycyjnych Jasełek przeplecione komentarzami reporterów współczesnych.

Narrator: Zapraszamy do udziału w naszym przedstawieniu. Prosimy o uruchomienie wyobraźni, bo będzie bardzo potrzebna. W samolocie, który zaraz wystartuje znajdują się bardzo dociekliwi reporterzy. Zbierają materiał o bardzo ważnym wydarzeniu... Jakim ? Przekonacie się.

/ w punktowym świetle stoi Stewardessa/

Stewardessa: Serdecznie witam pasażerów na pokładzie naszego samolotu . Lot będzie trwał długo. Miło mi, że mogę poinformować Państwa, że na pokładzie samolotu znajdują się znani reporterzy. Mają do wykonania misję specjalną. Proszę przygotować się do lotu...

Reporterka /zziajana/- Chcemy znaleźć materiał o dniu, w którym wszystko się zmieniło...!

Reporter /zdenarwowany/ - Ty głupia kobieto! Właśnie zdradzasz tajemnicę zawodową. Siadaj !

/3 reporterów siada między pasażerami/

Stewardessa: Przepraszamy za usterki. Tego nie było w planie... Za chwilę rozdę państwu specjalne okulary, które pozwolą się przenieść w czasie. Przeżyjecie państwo szczególnie atrakcje. Tej podróży nie zapomnicie.

/słysząc huk startującego samolotu. Pasażerowie usypiają. Muzyka. Pojawia się aniołek, który od tej chwili będzie stać niezauważony w kącie sceny. /

Scena I

Pastorałka

Józef: Hej, dobrzy ludzie, otwórzcie, zdrożeni jesteście, ogrzać się pozwólcie, nic więcej nie chcemy, tylko kącik mały.

Gospodarz I: Wara od drzwi, prędzej – miejsca już nie mamy !

Józef: Niewiasta jest słaba, zimno jej i głodna.

Gospodarz: A pieniądze macie ? Prośba nie pomoże.

Józef: My biedni, lecz pracą, co trzeba zapłacę, cieślą jestem Panie!

Gospodarz: Nie wpuszczam za pracę! Jak nie macie złota, nie gadam już z wami!

Józef: Tylko mały kącik...

Gospodarz: Bo poszczuję psami....

Maryja: Chodźmy tam Józefie, może nam otworzą, może trochę siana nam na nocleg położyć...

Gospodarz II: Czego ?

Józef: Szukamy noclegu, choć kąta małego...

Gospodarz II: Nie ma! Już zajęte, dużo w mieście ludzi.

Józef: Chociaż dla niewiasty !

Gospodarz II: Pst. Baba się obudzi..

Głos Baby: Co tam za ludziska spać w nocy nie dają ?

Gospodarz II: To jakoweś włóczęgi noclegu szukają !

Głos Baby: Zamykaj chałupę, bo zimno się robi.

Gospodarz II : Idę już, bo znowu awanturę zrobi. Jak diabeł wcielony jest ta moja stara, za co na mnie w życiu spadła taka kara.

Pasterz: Szukacie schronienia, pewnieście zdrożeni. Za miasteczkiem, przy wzgórzu ujrzyście szopę co dla bydła służy za schronienie. Jakoś tam przez nockę sobie odpoczniecie a rano przyniosę dla was pożywienie...

Józef: Niech ci Pan wynagrodzi dobrodzieju, że nam pomóc chciałeś w tej naszej niedoli....

Anioł: I poszli do szopy, co przy wzgórzu leży, już wkrótce tam miliony serc za nimi podąży. Józef przygotował posłanie z siana, za gościnę bydłom pięknie podziękował, lecz nie zasnął tej nocy, choć bardzo zmęczony, oto Jezus tej nocy został narodzony....

Pan nie zstąpił z niebios z orszakiem aniołów lecz w ciszy i chłodzie, w szopie pośród wołów... Ubogi król leży, nie przyjęty w mieście, z gospody wygnany....

pastorałka „Dlaczego dzisiaj”

/światła ciemnieją, wygaszenie, scena rozświecła się na głos Stewardessy/

Stewardessa : Chwila przerwy, moi państwo! Czas na poczęstunek!

/reporterzy zdejmują okulary!/

Reporter: Widzieliście i słyszeliście to samo, co ja ?

Reporterka: Myślicie, że On naprawdę się narodził ?

Reporter II : To jakieś bajki ! Pomyśl tylko: co by było, gdyby Jezus narodził się teraz, gdyby właśnie teraz zszedł do ludzi.... Jeśli pewnego dnia zapukałby do twoich drzwi, taki gościu z babką w ciąży, prosił o nocleg... Wpuściłabyś go ?

Reporterka: To zależy.... Gdyby wyglądał przyzwoicie, a ja miałabym dobry humor i umiałabym karate, a on na dodatek miał połamane obie ręce i nogi, to pewno tak...

Reporter II: Właśnie... W dzisiejszych czasach nikogo, ani niczego nie można być pewnym.

Reporter: Nie dramatyzuj...

Reporter II: Gdyby do twoich drzwi zapukał Józef, to byś go jakoś poznała, no nie ?

Reporterka: Nie wiem... Wtedy go przecież nie poznali i musiał nocować w szopie ze zwierzętami..

ReporterII: Wtedy to było wtedy... A dzisiaj ludzie są mądrzejsi. Informacja, no wiesz, prasa, Internet.

Reporter: T o prawda. Mądrzejsi... Ale czy lepsi ? Ja zakładam okulary... Chcę zobaczyć dalszy ciąg....

/zakładają okulary, zmiana światel, scena z pastuszkami/

Kuba /śpiewa/: Paście się owiecki, około górecki, z onej strony pola zieleni się rola, u, ha !

Jasiek: A co to za okrzyki, dyć góra się wali, czy może na zamku Heroda się pali ?

Bartek: Toć Kuba siedzący w najlepsze gra sobie...

Jasiek: Jako widzę nicego już nie trza dziś tobie, ty tu siedzisz, próznujesz, nam sukać cię trzeba.

Kuba: Tak ci mi to dał Pan Bóg próznowanie z nieba.

Jasiek: A wiesz ty, gdzie tera trzoda twa się pasie? Może byś tak poziroł miast siedzieć w sałasie ?

Kuba: Moje owce mądre, nie narobią szkody.

Bartek: Pasajcie ludzie, ma owce ucone i wszyckie barany piknie wykształcone. Może jesce je gadać Kuba nas naucy ?

Jasiek: Posłuchajta barany, jak się mądze bucy... beeee!

Bartek: Jak on taki mądry, to niech sam pilnuje !

Jasiek: Niech se uczy owce, jak się recytuje.

/Bartek i Jasiek wychodzą/

Kuba: Poćciwe te ludziska, ten Bartek i Jasiek, wiele z nimi nocków cuwałem tu w górach. Casami ze strachu trzęsły się galoty. Casami się śmiali tu z mojej głupoty. Ale... ja tu gadam, a drwa przynieść trzeba, przecie mi nie spadną same tutaj z nieba.

/słysząc grzmot i błyskawice/

Kuba /ze strachem/: Przecie ja zartował matusiu kochana, a tu jak nie trzaśnie ! A ja na kolana, może się pomodłę, nie będę już więcej zartował se z nieba, jakem Kuba.

Anioł : Bądź zdrowy pastuszk, mam wielką nowinę, Pan Bóg dzisiaj zesłał Niebieską Dziecinę. W tej szopie on leży i płacze na sianie, może je utuli twe muzykowanie ?

Kuba: Ktoś ty jest, powiadaj, aż mi w gardle zaschło, kiedy na północy jak z biczyśka trzasło . takeś mię przestraszył, aż się trzęsę cały, może tyś jest diabeł na biało ubrany ?

Anioł: Jestem anioł z nieba, przez Pana wysłany, aby wam powiedzieć o Jezusie małym. Przyszedł Król Zbawiciel przez Marię zrodzony, nad wszystkich monarchów będzie wywyższony

Kuba: O toś mi aniele wielką radość dziś ogłosił, że z tego wszystkiego dzewam nie nanosił, ale kiedy Bartek i Jasiak wrócą, to pewnie z wrażenia zaraz się przewrócą. Powiem im wszystko, co tu usłyszałem i jakiego stracha przed tobą tu miałem. Potem się zbierzemy i powędrujemy. Ale... Gdzie Pana znajdziemy ?

Anioł: W Betlejem miasteczku szopę odnajdziecie, odnajdziecie w niej w żłobie z sianem położone Dziecię. Pokłońcie się nisko najświętszej rodzinie, a nagroda w niebie na pewno was nie minie.

Kuba: Dzięki ci Aniele, żeś nam powiedział tak wiele.

Anioł wychodzi, wchodzi pastuszkowie.

Kuba: Braciszek mili, czyście to widzieli ? Z nieba wysokiego anieli zlecieli, jeden najważniejszy aż stanął koło mnie.

Bartek: Coś ty Kuba wypił ?

Jasiak: Gada nieprzytomnie.

Bartek: Znowu się naśmiewa.

Jasiak: Może ci się śniło ?

Kuba: Prawdę mówię, że wszystko jasnością zaśniło. Słyszałem, jak w niebie anioły śpiewają, Boga zrodzonego pięknie wychwalają.

Bartek: A co tam słyszałeś, może swoje granie?

Kuba: Gloria in excelsis śpiewali – nie kłamie!

Jasiak: E, bajdurzy Kuba, śpię, jestem zmęczony, też śpij, może znowu ci się przyśnią te anioły ?

/ pastuszkowie usypiają, wchodzi Anioł/

Kuba: Aniele kochany nie wierzą te woły, powiedz im to samo, kiedy ciebie ujrzą, na pewno uwierzą i czym prędzej ze mną do szopy pobieżą.

/anioł budzi pastuszków/

Anioł: Obudź się Jasiaku, Bartosza też obudź, chyba też chce poznać tę wielką nowinę, że Panna Maryja zbawienie powiła. Idźcie do Betlejem, dłużej nie zwlekajcie, Panu nad panami pokłony oddajcie.

Bartek: Kuba ? Śpiejesz, czy to mi się śniło?

Jasiak: A dyć może to widmo się jakieś zjawiło ?

Kuba: Cy nie rozumiecie, Bóg się nam narodził. Bieźta po jagniątko, kozuchy i mleko, wiem, gdzie jest ta szopa, o tam – niedaleko

Bartek: Chodźmy szybko chłopcy! Wreście mamy Zbawiciela !

/ kolęda „Mędrcy świata” albo pastorałka” Śpij Jezu, śpij”.

Zmiana nastroju, reporterzy zdejmują okulary, rozmawiają/

Reporter : Więc to tak było ? Zwykli pastuszkowie pierwsi poznali Jezusa ?

Reporterka: A nie dziwisz się, że od razu uwierzyli? Nie szukali potwierdzenia tożsamości tego Anioła, nie wypytywali go, skąd się wziął. Tak po prostu uwierzyli ? Przecież to mógł być podstawiony szatan. Kuba jakoś szybko zrezygnował z tego podejrzenia.

Reporter II: Taka bezgraniczna wiara jest teraz naiwnością. A nikt z nas nie chce uchodzić za naiwnego. Jesteśmy chłodni, pełni dystansu. Tego nas uczy życie. Wszędzie może kryć się podstęp... Boimy się....

Reporterka: A myślisz, że nie ma czego ? Możesz uwierzyć. Spróbuj. Proszę ... A ktoś cię wykorzysta. Porwie, okaleczy albo w ogóle pozbawi życia. Tak jest... teraz.

Reporter: Dobrze, już dobrze. Zobaczmy, co dalej...

/wkładają okulary, nowa scena – w pałacu Heroda, Herod siedzi na tronie, obok niego Sługa, który trochę przypomina diabła, lasi się i przymila/

Herod /zwraca się do sługi/: Mam do ciebie malutkie pytanie ? Gdzie mędracy ze Wschodu !!!

Sługa: Nie przybyli Panie.

Herod: Tak zlekceważyli moje zaufanie ? Co ludzie gadają o tym królu małym?

Sługa: Zwą go królem królów, władcą wspaniałym... Czy nie przesadzają coś z tym dzieciakiem małym ? Jeżeli chce naród mieć króla nowego, jaki los przeznaczony dla króla starego ? Wygnanie, śmierć nagle ? Albo i więzienie ?

Herod: Co mówisz ?! Ja nieszczęsny, straszne przeznaczenie! Nie, nie pozwolę sobie z tronu zrzucić! .... Trzeba coś wymyśleć, do porządku trzeba wrócić, który tu panował, zanim to się stało, zanim temu Dziecku rodzić się zachciało. Co mi zatem radzisz ?

Sługa: Jeden tylko sposób, co tu długo radzić.

Herod: Mów!

Sługa: Lecz...

Herod: Gadaj !

Sługa/ na ucho Herodowi/: Trzeba dziecko zgładzić.

Herod: Zabić...., tak powiadasz, tylko gdzie go szukać ? Czy do każdej chaty musi wojsko pukać ?

Sługa: Właśnie, tu jest problem.

Herod: Jak go rozwiążemy ?

Sługa: Wszystkie narodzone dzieci zabijemy.

Herod: To jest jakiś sposób, więc wydam rozkazy !

Sługa: Ja tu Panie służę, losy ty tu ważysz. Czy zawołać strażę ?

Herod: Wołaj !

Sługa: Już żołnierze twoi rozkaz wykonują i wszystkie dzieciaki zaraz wymordują

/ słyhać hałaśliwą muzykę, lament, płacz dzieci – ścieżka dźwiękowa z jakiegoś reportażu o wojnie, może w Iraku; Reporterzy zdejmują okulary/

Reporter: To akurat znamy. Robiłem niedawno materiał o wojnie w Iraku. Było podobnie.

Reporter II: Jak świat światem, zawsze był jakiś Herod, który miał swojego sługę.

Dorośli walczą o władzę, a umierają najsłabsi. Dzieci...Oj, politycy, politycy...

Reporterka: Pomyślcie o tych matkach, które tracą swoje dzieci dla czyjegoś widzimisie...

Reporter: To władza, kobieto! A inaczej – cel uświęca środki. Hasło naszego stulecia.

Reporter II: Ja wkładam okulary. Jestem ciekaw, co będzie dalej....

/ piekło – Herod rozmawia z Diabłem/

Herod: Diabeł !

Diabeł: Jestem panie, co słyhać mój drogi ?

Herod: Nudzę się okropnie, drażnią mnie te rogi. Nie można spiłować albo odciąć – tyle?

Diabeł: W rogach ci do twarzy i poczekaj chwilę... Bracia moi, diabły, zabawę szykują, kocioł z siarką grzeją. Ciebie tam wpakują !

Herod: Przecież jestem królem, jam rządy sprawował !

Diabeł: Raczej chyba katem, co dzieci mordował !

Herod: Diabełku kochany, głodny jestem wielce.

Diabeł: Może zje Herodzie pająka widelcem albo karalucha smażonego w smole – w sosie – baba jaga kurde mole ?

Herod: Dlaczego mnie dręczysz ? Co ja zrobiłem ? Nawet muchy palcem nigdy nie skrzywdziłem?

Diabeł: Muchy może nie lecz ludzi zbyt wielu, chciałeś się tu dostać przyjacielu. Więc nie narzekaj, bo przebierzesz miarę, a wielki Belzebub wymierzy ci karę.

Herod: Jaka jest ta kara ?

Diabeł: Od niego zależy. Na przykład pływanie w basenie wśród jeży albo też siedzenie na krześle stojącym....

Herod: To wolę..

Diabeł: Lecz to krzesło stoi na piecu gorącym.

Herod: Kiedy to się skończy ? Powiedz ?

Diabeł: Nigdy !

Herod: Kłamiesz !

Diabeł: Już na wieki tu Herodzie zostaniesz !

Herod: Na zawsze powiadasz, diabelku kochany ? Wszak jam tylko „królik mały”.

Diabeł: Ale za to grzechów worek masz wspaniały. Musisz przejść tu chrzest Herodzie miły !

Herod: Odczep się ode mnie, ja już nie mam siły !

Diabeł: Po pierwsze Herodzie musisz się nauczyć, że święcona woda może cię przewrócić... i dlatego, żebyś był uodporniony, taką właśnie wodą będziesz pokropiony.

Herod: Konieczne to bardzo ? Nie będzie bolało?

Diabeł: Trochę cię popiecze, ale to za mało. Potem, żebyś rogów twardość mógł spróbować, musisz się rozpędzić, w ścianę przyładować.

Herod: Głową ? Coś ty, diabeł głupi ? Sam się w głowę uderz !

Diabeł: Mnie tam nie zależy. Lecz mi królu uwierz, że Lucyfer bardzo zły będzie na ciebie ! I pamiętaj Herodzie, że nie jesteś w niebie !!

Herod: O rany koguta, ałem się wpakował !

Diabeł: To czemuś niewinne dzieciaczki wymordował ? I ostatnia próba. Abyś mógł być diabłem, musisz wypastować piekło szczurzym sadłem.

Herod: Fee! To obrzydliwe! Pasty tu nie macie ?

Diabeł: Jak cię Herodzie zaraz kopnę w gacie, to rozpędu z miejsca takiego dostaniesz, że ministrem piekielnym od razu zostaniesz! Szybko do roboty! Już cię tu nie widzę ! I bez ociągania się, bo cię znienawidzę. Już na zawsze będzie kotły czyścił ! Jak sobie pościelił, tak się teraz wyśpi !!!!

/ reporterzy śmieją się, zdejmują okulary i wycierają oczy/

Reporter: A dobrze mu tak !

Reporterka: Musimy ten materiał puścić w telewizji. Może to czegoś nauczy.... Tych na górze...

Reporter II: Możemy, ale chyba odblegliśmy od tematu. Co z tym wydarzeniem, które zmieniło świat ? Wkładajmy okulary !

Reporter : Nie musimy ich wkładać ! Zobaczcie....

/zbliża się święta Rodzina, kolęda/

Józef: Witajcie !

Maryja: Zobaczcie ! Tak Bóg umiłował świat, że Syna swojego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

/ słychać dzwonek/

Anioł / do reporterów/: Czas minął, musicie wracać !

Reporterka: Dobrze, że On zawsze będzie z nami.

Reporter: Kto znowu ?

Reporterka: No, jak to kto ? Jezus !

Anioł: Tak, bo On jest Miłością, która zmieni świat. Oby tylko ludzie zechcieli w to wierzyć !

Maryja: Przekażcie to wszystkim ludziom !

Reporter : Co przekazać ?

Reporter II/zdenerwowany/ : No, jak to co ? */spokojnie, z radością do widowni/ :* **ŻE BÓG
JEST MIŁOŚCIĄ !**

/ Rodzina odchodzi, wchodzi Stewardessa/

Stewardessa : Proszę zdjąć okulary. Nasz lot dobiegł końca. Mam nadzieję, że jesteście państwo zadowoleni z naszych usług. Proszę przygotować się do lądowania.

Reporterka / do widowni/: Ludzie ! Jezus, który się narodził jest Bogiem i kocha każdego z nas !

Reporterzy: Cicho! To miała być wiadomość na pierwszą stronę gazet !

/kolęda /

Anna Kuryluk